Adevărata fericire a unei ființe virtuoase

On Iulie 19, 2016

Du-te unde vrei, dar, totuși, întoarce-te la tine.

Era o împrejurare excepțională, ca într-o enigmă care în loc să se dezlege, se învârtoșează mai tare. De pe urma căreia, cu multă chibzuință, am câștigat cel puțin două puncte de vedere: mai întâi, sensul adevăratei credințe mi-a devenit, dintr-o dată, în mod direct, accesibil. Factorul Beta al împrejurării în care mă aflam, oferindu-mi prilejul de a experimenta o ghicitoare în interiorul unei enigme de mare excepționalitate, se putea asocia spațiului simbolic al memoriei și continuității vieții.

În al doilea rând, expunerea motivelor ce stăteau la baza acestei inițiative de resurecție a unei părți consistente din mine, vizând deprinderea unei cunoașteri implicite, despre care un scriitor ca John Fowles ar fi numit-o *"o împletitură de efecte care nu întârzie să apară"* , conduceau la selectarea variantelor alese de nespusuri care - și acum - așteaptă o lămurire. Acest lucru constituia o bună introducere în estetica unei noi formule literare.

Parcă aș fi fost altcineva, imaginea unui personaj din romanele lui Umberto Eco, care caută o înțelegere a lucrurilor acolo unde nimeni altcineva nu se uită. Întotdeauna omul ancorat în stări profunde de prezență care compun în mod metonimic țesutul intim *della sua parte vivente* , într-o căutare a lui Dumnezeu cu inima, se conduce totodată după imperativul formulat de Heraclit: „să ai capacitatea de a cunoaște ceea ce cârmuiește toate lucrurile prin mijlocirea tuturor lucrurilor".

Leadership: Poți să prezinți imaginea unei lumi aparte prin intermediul inițiativei de a face parte dintr-o creație care poate să îți sugereze elementele necesare pentru a te elibera de puterea și de temerile egoului tău?

Sursa acesta rațională determinată de forțe realiste, înscrisă într-un cerc evolutiv ale cărui unghiuri opuse nu sunt congruente, reușește să-și readucă la normal, într-o manieră discordantă cu cea la care s-ar fi așteptat, nivelul de funcționare. Concomitent cu înălțarea spiritului către Creator. Singurul capitol unde ea nu își poate cuantifica progresul, unde nu se poate manifesta ca tot unitar, este acolo unde nu poate deveni accesibilă.

Imaginea unei lumi aparte determinată de particularitățile unei creații scriitoricești, menită să scoată în evidență funcția imaginativă a unui Ego cuprins de incertitudinea unei schimbări de atitudine și de mentalitate, este creația unui artist care se maturizează frumos, care nu se mai lasă sedus de modele și curente trecătoare. El și-a găsit o viziune, dar deocamdată nu o poate hrăni decât cu sentiment și gând cu gând.

Remarcați, așadar, preocuparea mea febrilă, de o viață, aceea de a-mi lămuri necunoscutele, în ipostaza de căutător de adevăruri ascunse, examinându-mi existența în jocul absolut gratuit cu conștiința, *with my own releases, with my own unique sensibilities* , pentru a-mi înțelege trăsăturile esențiale și rolul personalității în viața unui Faust în bătălie cu Mefisto. Ghidându-mă după indicii numai de mine știute, ascunse în zicala "du-te unde vrei, dar, totuși, întoarce-te la tine".

Pentru o perioadă îndelungată, consumând cu nesaț imensele diversiuni ale tuturor negărilor și acceptărilor dominante, în lumina unei selecții multipolare a activelor realității mele, înscrise într-o mișcare sinergică, am simțit tot mai neputincios acea vrajă puternică *of the forbidden Fruit, hidden in the scattered traces of the lost wisdom* . Viața mea era un tablou

reflexiv dotat de psihologie cu o unitate izbitoare de tip: BlackList.

Leadership: Încerci să lansezi modelul tău de lider ca revelație a unei valențe aparte a personalității tale, trăind sub controlul unui Ego care îți cere să faci dovada unei cunoașteri mai presus de înțelegerea ta?

Citeam zilele trecute într-o revistă mai veche caracterizarea pe scurt a figurii celebrului Don Quijote:

"Una din trăsăturile care îl fac fascinant pe eroul lui Cervantes este aceea că, dacă de multe ori este complet întreg la minte, niciodată nu este complet nebun. Chiar și în momentele de sminteală, întotdeauna își păstrează o doză de bun simț și armonie. De aceea, cavalerul rătăcitor, în afară de momentele când e în joc soarta tagmei lui, poate fi considerat un model aflat sub semnul rațiunii, al discuției temeinice și al căutării adevărului."

Un om de acest fel, aflat în ipostaza de căutător-descoperitor, care-și subjugă cititorii prin povestea vieții sale, își măsoară certitudinea asupra chestiunilor subtile cu aceeași exactitate cu care chimistul își măsoară reacțiile. Supus propriei sale cunoașteri despre necunoaștere, în speță unei logici care scapă minții normale, el se apropie de o stare pură de inteligență critică, între bătăile inimii și contracția reprezentărilor sale morale. Dar neștiind când urmează a se împlini clipa în care mugurii filosofiei sale se vor deschide cu toții deodată și se vor transforma în înțelepciune.

Îți poți crea ideea de ființă virtuoasă, prin extinderea cunoașterii de sine la un nivel superior, în ipostaza de căutător de adevăruri ascunse, atunci când încerci să-ți lămurești necunoscutele – toate acele moduri de a vedea lucrurile care îți testează limitele. Atunci când îți examinezi existența în jocul absolut gratuit cu conștiința, *with your own releases, with your own unique sensibilities*.

Egoul este cererea realității de a se vedea o alta, prin faptul că ceea ce te definește ca ființă te definește ca un un puzzle de perspective care interpretează realitatea pe alte coordonate.

Iar în această privință, adevărata deplinătate, care se ghidează după ideea că omul este o sursă rațională determinată de forțe realiste, dar totodată o formă ascunsă a ceea ce este în realitate, contribuie la estimarea modului său de a se proiecta în conștiința lumii exterioare de pe poziția unei validări a autenticității sale. A cărei nerespectare atrage nulitatea absolută.

Felul în care îți manifești sensibilitatea, preocuparea febrilă, aceea de a-ți lămuri necunoscutele, în ipostaza de căutător de adevăruri ascunse, poate influența asumarea corespunzătoare a identității prin faptul că nu acționezi direct asupra a ceea ce ți se întâmplă, ci acționezi indirect asupra a ceea ce reprezinți pentru viața ta după ce înțelegi felul cum funcționezi.

Voința de a cuceri o conștiința nouă, orientarea spre o satisfacere de sine altruistă, axate pe dinamica aspirațiilor către o logică a firii și a trăsăturilor de caracter prin care oameni diferă unii de alții, este una din verigile nesfârșitului lanț al leadershipului care face trecerea de la un stadiu neevoluat la un stadiu avansat.

Omul care încearcă să-și lanseze modelul de lider ca revelație a unei valențe necunoscute a personalității sale, este omul care dorește să aibă control direct asupra a ceea ce i se întâmplă atunci când pune sub semnul rațiunii esența a ceea ce este. Adică atunci când experimentează stări pe care le-a trăit deja. Și reușește să le atribuie o semnificație aparte.

Leadershipul este lumea închipuită a creatorului, având avantajul de a nu fi o creație personală a lui, ci o creație existentă în sânul unei lumi care se vrea mai mult decât o realitate, se vrea a fi produsul unui Ego contrariat.

Adevărata fericire a unei ființe virtuoase stă în cunoașterea de sine și în imaginea pe care ți-o formezi despre tine. Chiar și atunci când te îndepărtezi de propria ființă, chiar și în momentele de sminteală, vei asculta întotdeauna ecoul acela fantomatic al unei lumi mai profunde care îți dictează ce să faci, ce să crezi, îți inoculează valori și îți arată mereu cum să fii, contribuind activ la realizarea unei vieți de calitate.

Source: https://neculaifantanaru.com/adevarata-fericire-a-unei-fiinte-virtuoase.html